

ISSN 2225–7586

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

***Актуальні проблеми
історії, теорії та практики
художньої культури***

Збірник наукових праць

• ВИПУСК XXXVII •

***Topical problems
of History, Theory and Practice
of Artistic Culture***

JOURNAL

Київ – 2016

Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури : зб. наук. праць; вип. XXXVII. – К. : Міленіум, 2016. – 303 с.

Запропонований увазі читачів збірник наукових праць є XXXVII випуском із започаткованої науковою спільнотою серії наукових видань. Статті збірника пропонують різноманітність поглядів щодо розв'язання проблем у сучасній художній культурі.

Для викладачів і студентів гуманітарних вищих навчальних закладів, усіх, хто цікавиться розвитком художньої культури України.

Редакційна колегія

Чернець В.Г. – д. філософії, професор, дійсний член (академік) Української академії наук (УАН), академік АН Вищої освіти України, ректор НАКККіМ – *голова редколегії*; *Жукова Н.А.* – д. культур., доц. – *головний редактор*; *Станіславська К. І.* – д. мист., проф. – *заступник головного редактора*; *Тахїаос А. Е. Н.* – д.і.н., проф., чл.-кор. (Греція); *Бадах Ю. Г.* – д. і. н., проф.; *Берегова О. М.* – д. мист., проф.; *Більченко Є. В.* – д. культ., доц.; *Бітасв В.А.* – д. філос. н., проф., засл. діяч мистецтв України; дійсний член (академік) УАН, член-кор. НАМУ; *Волков С.М.* – д. культ., проф.; *Герчанівська П. Е.* – д. культ., проф.; *Гончарова О. М.* – д. культ., доц.; *Гронау-Осинська А.* – проф., doctor hab. (Польща); *Даниленко В. М.* – д. іст. н., проф., член-кор. НАН України, зав. відділу Ін-ту історії України НАН України; *Єсипенко Р.М.* – д. іст. н., проф., академік АН Вищої освіти України, проф. НАКККіМ; *Клаус К.* – д. філос. у галузі мистецтвознавства, габлітований (Німеччина); *Козлін В. Й.* – д. мист., проф.; *Кочубей Н. В.* – д. філос. н., проф.; *Кузнєцова І.В.* – к. філос.н., доктор філософії (Ph.D.), с. н. с.; *Кулешов С.Г.* – д. іст. н., професор; *Надольний І.Ф.* – д. філос.н., проф., академік АН Вищої освіти України, проф. НАКККіМ; *Редя В. Я.* – д. мист., проф.; *Ржевська М.Ю.* – д. мист., проф., проф. НАКККіМ; *Панченко В.І.* – д. філос. н., проф.; *Петрова І. В.* – д. культ., проф.; *Сабаш Ю. С.* – д. культ., доц.; *Сапенко Р.* – д. філос.н., проф., д. габлітований (Польща); *Сіверс В.А.* – д. філос.н., проф., проф. НАКККіМ; *Хюбнер Бенно* – д. філос. н., проф. (Іспанія); *Федотова О.О.* – д. іст. н., проф. НАКККіМ; *Федорук О.К.* – д. мист., проф., дійсний член (академік) НАМУ; *Школьна О. В.* – д. мистецтв., проф.; *Шульгіна В.Д.* – д. мист., професор НАКККіМ.

Затверджено Наказом Міністерства освіти і науки України від 07.10.2015, №

1021 як фахове видання з культурології та мистецтвознавства

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 06.11.2015 р. № 1151 є фаховим виданням зі спеціальностей: культурологія; аудіовізуальне мистецтво та виробництво; образотворче мистецтво; декоративне мистецтво, реставрація; хореографія; музичне мистецтво; сценічне мистецтво.

Журнал індексується в міжнародних базах даних
Index (PINC); International Impact Factor Services; Google Scholar;
Journals Impact Factor; BASE; InnoSpace; Scientific Indexing Services

Рекомендовано до друку Вченою радою НАКККіМ

Протокол № 10 від 31.10.2016 р.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Свідцтво про державну реєстрацію –
КВ № 2113210932 ПР, видане 08.12.2014 р.
Міністерством інформації України

© Національна академія керівних кадрів
культури і мистецтв, 2016
© Автори, 2016

15. Tuchynska, Y. I. (2009) Understanding of musical text: theretical an informational aspects. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].

16. Uvarov, M. S. (2003). Repercussions of Music. Proceedings of the Conference Title «Zvuchashchaya philosophia», Saint-Petersburg society. (pp. 201–207). Saint-Petersburg [in Russian].

17. Shapovalova, L. B. (2008). Music as an analogue of a personality: to tehe problem of a relective consciousness. Extended abstract of doctor's thesis. Kyiv [in Ukrainian].

УДК 781.7:78.07

*Каблова Тетяна Борисівна, кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри академічного та естрадного вокалу
Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка;
Тетеря Віктор Михайлович, доцент кафедри
академічного та естрадного вокалу Інституту мистецтв
Київського університету імені Бориса Грінченка*

НАРОДНА ПІСНЯ ЯК ІНТЕНЦІАЛЬНА СКЛАДОВА У ТВОРЧОСТІ М. ЛИСЕНКА

Анотація: Метою роботи постає звернення М.Лисенка до народної пісні як інтенціональної складової, що імпліцитно втілює основні прагнення композитора в його творчому та суспільно-громадському житті. **Методологія дослідження** полягає в застосуванні метода персонології, теорії особистості, історико-біографічного – при розгляді життя і діяльності особи композитора, а також метод структурно-сислової визначеності, що сприяє більш конкретному дослідженню народної пісні як інтенціональної складової у творчості М.Лисенка. **Наукова новизна** роботи полягає в розширенні уявлень про значення інтенціональності в музичній культурі, та визначенні місця та ролі народної пісні в творчій спадщині композитора. Інтуїтивно тяжіння М.Лисенка до усвідомлення самотніть українського народного музичного мистецтва та введення його в класичні жанри розглядається саме як прояв композиторських інтенцій. **Висновки.** Осмислення та аналіз постійного звернення до систематизації та опануванню народних пісень М. Лисенка, дозволяє припускати думки щодо визначення народної пісні як інтенціональної складової його класичного музичного спадку що становить підґрунтя української національної культури та визначие шляхи, якими вона повинна розвиватися.

Ключові слова: народна пісня, інтенція, етнографія, фольклор.

© Каблова Т. Б.,
Тетеря В. М., 2016

Каблова Татьяна Борисовна, кандидат искусствоведения, доцент кафедры академического и эстрадного вокала Институт искусства Киевского университета имени Бориса Гринченка;

Тетеря Виктор Михайлович, доцент кафедры академического и эстрадного вокала Институт искусства Киевского университета имени Бориса Гринченка;

Аннотация. Целью работы является обращения Лысенко к народной песне как интенциональной составляющей, которая имплицитно воплощает основные стремление композитора в его творческой и социально-общественной жизни. **Методология исследования** заключается в применении метода персонологии, теории личности, историко-биографического – при рассмотрении жизни и деятельности личности композитора, а также метод структурно-смысловой определенности, что способствует более конкретному исследованию народной песни как интенциональной составляющей в творчестве Н. Лысенко. **Научная новизна** работы заключается в расширении представлений о значении интенциональности в музыкальной культуре, и определении места и роли народной песни в творческом наследии композитора. Интуитивное стремление Лысенко к осознанию самобытности украинского народного музыкального искусства и введение его в классические жанры рассматривается именно как проявление композиторских интенций. **Выводы.** Осмысление и анализ постоянного обращения к систематизации и освоению народных песен в творческом наследии Н. Лысенко, позволяет предположить определение народной песни как интенциональной составляющей его классического музыкального наследия, которое является основой украинской национальной культуры и определяет пути ее развития.

Ключевые слова: народная песня, интенция, этнография, фольклор.

Folk song as intension part in the creativity of M.Lysenko

Kablova Tetiana, PhD in Arts, associate professor of the academic and variety singing, Institute of Arts of Borys Grinchenko Kyiv University.

Teteria Victor, associate professor of the academic and variety singing, Institute of Arts of Borys Grinchenko Kyiv University.

Annotation. Purpose of the research. The purpose of article is to study the role of folk songs like intentional part in creativity Lysenko, which implicitly embodies the basic desire of the composer in his creative and social and public life. **Methodology of the research** is to apply the method Personology, theory of personality, historical and biographical method - when considering the life and work of the composer's personality, as well as the method of structural and semantic certainty that contributes to a more specific study of folk songs as the intentional element in creativity Lysenko. **Scientific originality** of this work is to extend the idea of the importance intential in musical culture, and determining the place and role of folk songs in a creative heritage of the composer. Intuitive Lysenko desire to recognize the identity of the Ukrainian folk music and introducing it into the classical genre and composition form is seen as an expression of the composer's intentions.

Conclusions. Comprehension of and analyzing the constant reference to the systematization and development of folk songs in a creative heritage Lysenko, suggests the definition of folk songs as the intentional component of its classical music heritage, which is the basis of the Ukrainian national culture and defines the way of its development.

keywords: folk song, intention, ethnography and folklore.

Народна пісня постає як основна ділянка розвитку та становлення національної культури. Втілюючи провідні настрої, потреби та сподівання народу, саме пісня набуває тих комунікативних рис, які впливають на людську особистість та її входження в світовий контекст полікультурного простору. В такому контексті безсумнівно набувають значення постаті композиторів, які не тільки виокремлюють найцінніші взірці народної пісні, а й виводять її за межі усного вербального тексту на новий професійний рівень концертного існування. Одним з таких композиторів в історії української музичної культури є Микола Лисенко. В його творчості можна спостерігати інтуїтивно тяжіння до усвідомлення самотності українського народного музичного мистецтва. Музична спадщина композитора характеризується постійним прагненням свідомості до об'єкту української народної пісні з метою їх усвідомлення її сутності та надання їй певного значення. Таке явище, якому притаманне спрямованість свідомості до світу і предметів, що його наповнює, з метою їх усвідомлення та надання їм значення отримало визначення як інтенціональність в філософії феноменології. Вивчення народної пісні як інтенціональної складової творчості Миколи Лисенка простягається окремим шаром у вивченні музичної культури України.

Постать композитора, як основоположника української класичної музики, викликає увагу багатьох дослідників М. Старицького, О. Кошиця, С. Людкевича, О. Пчілки. У різні часи до його композиторського доробку звертались А.Ольховський, Л.Архимович, М.Гордійчук, О.Шрер-Ткаченко, В.Чаговець, Д.Ревуцький, Л.Корній, Л.Яросевич, І.Сікорська, Н.Толошняк, О.Ізваріна, С. Лісецького в яких подаються важливі біографічні факти творчої, фольклористичної та громадської діяльності композитора, але вивчення пісні в зазначеному контексті не отримало достатнього висвітлення в науковій літературі.

Поняття інтенціональності отримало широке вивчення у філософських концепціях Ф. Брентана, М. Гайдегера, Е. Гусерля, М. Мерло-Понті, Ж.-П. Сартра. Особливо цікаво елементи цього напрямку філософії отримало у наукових працях культурологів та мистецтвознавців серед яких слід назвати М. Аркадьєва, Б. Асаф'єва, О. Берегову, В. Бичкова, Н. Герасимова-Персидьку, К. Горанова, Г. Льїну, Г. Консон, І. Коханик, О. Козаренка, О. Лосєва, О. Михайлову, Б. Парамонова, Г. Побережну, А. Сальм, О. Самойленко, М. Северинову, І. Скворцову та інші. Але здебільшого ці праці висвітлюють окремі сторони цього явища. Достатньо ретельно досліджено поняття інтенціональності в просторі культури в працях О. Опанасюка.

Композитори, які зверталися до фольклору за основну мету мали спробу проникнути в суть його національної специфіки. Українська народна творчість розглядається як те підгрунтя, з якого починається історія культури українського народу, а отже, й історія української музики. Микола Лисенко постає не тільки як збирач та дослідник української пісні, а скоріше як особистість яка зверталася до народної творчості протягом усього життя, та вбачала в ній основу для українського класичного мистецтва. Зібраний народний музичний матеріал перших українських фольклористів разом з їх розвідками та окремими статтями утворив досить міцну базу, на основі якої розгорнув свою величезну фольклористичну діяльність М.В.Лисенко. Сам композитор зазначав, що «Ми стоїмо на не розробленому ґрунті, де здебільшого збирач ходить навпомацки, розшукуючи правильне, наштотхуючись іноді на сумнівне, виняткове, – діє зчаста в сфері здогадів, незнання, припущень. Не можна водночас не визнавати з сумом, що прогалина в збиранні звукового матеріалу у нас надто відчутна ... Сама справа музичної етнографії у нас до останнього часу перебувала в руках малопідготовлених дилетантів, чужих народній пісні духом, школою й самою народністю» [2,112]. Основним завдання даної статі вбачається розгляд народної пісні з позицій змістовно-емоційних аспектів, що отримує активне відображення в свідомості та діяльності композитора. Звернення до постаті Миколи Лисенка обґрунтовано тим, що він увійшов українську культуру не тільки як видатний громадський діяч і композитор, а ще й як просвітник – етнограф, чії праці відіграли важливе значення під час українського національного відродження XIX ст.

Слід зазначити, що його тяжіння вивести народну пісню як основу буття традиційно сформовано ще в дитинстві. На формування музично-естетичних поглядів композитора з одного боку мало вплив аристократичні погляди його матері, Ользі Єремівні, а з іншого увага до народного мистецтва завдяки батьку, Віталію Романовичу, та бабусі.

Велике значення в розвитку світогляду майбутнього композитора і фольклориста відіграла його дружба з М.Старицьким, котра пройшла через усе життя цих видатних діячів української культури. Навчаючись в гімназії, М.Лисенко записує народні пісні вже не тільки заради естетичного, задоволення, але й усвідомлює мистецьку і громадську цінність, такої праці.

М.Старицький в своїй статті згадує «Етнографічний матеріал і заклик до збирання народних скарбів настільки запалили Миколу, що він став збирати й записувати народні пісні» [7; 455].

В основі цього поклику були українські романси, їх він виокремлював в піснях знайомих пань, панянок, попівен, покоївок. Вони характеризували різні сторони людського життя, несли особистісний характер, наприклад «Там, де Ятрань круто в'ється», «Чи я в лузі», «Баламуте, вийди з хати», «Дівчино, рибчино, серденько моє» і багато інших. Всі ці романси та пісні збагачувалися музичним супроводом – достатньо віртуозним та більш професійним, як для народної гармонії.

В 1867р. М.Лисенко їде вчитися до Лейпцігської консерваторії, де під час навчання не припиняє своєї фольклористичної діяльності. В кінці першого року навчання він, як представник української музики, був запрошений у Прагу для участі в слов'янському концерті, де з великим успіхом виконав на фортепіано у власному перекладі українські народні пісні, в тому числі «Гей не дивуйте». Після її виконання відомий чеський музикант і етнограф Рейер піднявся і захоплено вигукнув: «То духи од степу» [3, 16]. М.Лисенко дістав також запрошення ознайомити з українськими народними мелодіями чеську артистичну публіку. Він виступив з виконанням кількох українських пісень в Празькому Художньому клубі «Умелецька бесіда»: «Гей, не дивуйте, добрі люди», «Ой не гаразд, запорожці», «Дощик», «Ой у по криниченька», «Ой не стелися, хрещатий барвінку» та інші.

На час навчання в Лейпцігській консерваторії М.Лисенко володів великим запасом фольклорних записів українських народних пісень. Він привіз з собою вже упорядковану першу збірку, яку сподівався видати в Лейпцигу, бо на батьківщині це неможливо було здійснити. Результатом цього став перший випуск українських народних пісень, що був надрукований у Лейпцигу в жовтні 1868р. сюди ввійшло 40 пісень в одноголосному викладі у супроводі фортепіано.

Після закінчення навчання в Лейпцігській консерваторії Лисенко оселився в Києві. Тут він швидко завоював авторитет викладача музики, розгорнув композиторську і концертну діяльність, спершу як соліст-піаніст і ансамбліст, а далі як хоровий диригент. Поряд з цим Лисенко постійно працював над збиранням та упорядкуванням українських народних пісень.

Наприкінці 70-х років говорячи про фольклорні праці М.Лисенка, не можна обійти і такі його роботи, як музика до «Наталки Полтавки» та «Коза Дереза» – дитяча комічна опера. Крім того, в ці роки М.Лисенко друкує три фольклористичні розвідки, а саме «Дума про Богдана Хмельницького і Барабаша, записана, від кобзаря П.Братиці», «Народні музичні інструменти на Україні». Чимало народних пісень записав М. Лисенко від студентів університету. Олена Пчілка згадує, що Лисенко записав від Свидницького –кілька подільських пісень, від Константиновича – чернігівських тощо, у спогадах сина композитора – О. Лисенка, є згадка про те, як в 1911 році Микола Віталійович їздив на Полтавшину, де записано безліч пісень цього регіону.

Протягом усієї діяльності М.Лисенко провадить активну виконавську практику з аматорськими хоровими колективами, в репертуарі яких основне місце займають українські народні пісні, включає їх в музичні сценічні твори.

Вся творчість Миколи Віталійовича Лисенка, його композиторська та виконавська діяльність пронизані кращими зразками народної музики. М.В.Лисенко, як основоположник української класичної музики підняв на небувалу висоту музичну творчість українського народу, чим заслужив всесвітню славу та визнання.

Отже, цілком логічно прослідковується постійна інтенція в творчості Лисенка протягом всього життя саме до народної пісні.

Художня творчість як об'єкт естетико-мистецтвознавчого аналізу

У наш час, коли цілісним і всеохоплюючим підходом у вивченні будь-яких явищ надається виключна вага, коли переглядається вся система жанрового складу фольклору, очищуючись від догматизму і заідеологованості, засновані на здоровому глузді погляди Лисенка на систематизацію власних записів фольклору, продовжують зберігати своє значення. В такому контексті особливої значущості набуває «Збірник українських пісень» М. Лисенка у семи випусках. Ця збірка є найбільш показовою щодо еволюції поглядів на систематизацію та удосконалення методів порядкування матеріалу. Якщо в першому випуску він поданий в загальному вигляді, без виділення якихось жанрових груп, то в другому випуску, який вийшов у 1869 році в Лейпцигу, Лисенко дотримується поділу пісенного фольклору за жанрово-тематичним принципом, причому щодалі удосконалюючи й уточнюючи його. Кожний новий випуск «Збірника» - це крок до вдосконалення, вищий щабель оперування певними критеріями в систематизації.

Отже, у творчості Лисенка інтенційність народної спадщини полягає в демократизації музичного мистецтва, підпорядкована піднесенню елементів народної творчості до рівня творчості композиторської, створенню нового шару національної культури з глибоким духовним смислом, на підґрунті синтезу народної та професійної стилістики. Лисенко, спираючись на кращі зразки української народної пісні, дав високохудожні зразки національного мистецтва майже в усіх жанрах музичного мистецтва. Народна пісня постає в його творчості як певний інтуїтивно ясний та близький людині об'єкт. Цей об'єкт не може бути редуційованим, а навпаки, іманентно втілюється в усіх музичних жанрах. М.Лисенко позиціонує народну пісню як найважливіша психологічна складова мистецького та соціального спілкування. Саме пісня є національний чинник у музиці, поклав під українську національну культуру тривкі основи й визначив шляхи, якими вона повинна розвиватися, та залишив нам дуже цінні зразки українського музичного стилю. Це дозволяє розглядати народну пісню в творчості українського класика як певну інтенціальну складову, яка утворює основу і глибинний психологічний зміст українського мистецького мовлення, яке повністю відповідає діяльності і «баченням світу» Лисенка, його меті підняти українське мистецтво на європейський рівень культурного існування

Література

1. Архімович Л.Б. М. Лисенко: життя і творчість / Лідія Борисівна Архімович, Микола Максимович Гордійчук. – 3-тє вид., доповн. і перероб. – К.: Муз. України, 1992. – 253 с.: портр., /8/ л. іл., ноти.
2. Булат Т. Світ Миколи Лисенка. Національна ідентичність, музика і політика України XIX – початку XX століття / Булат Т., Філенко Т. – США, 2010. – 408 с.
3. Василенко З.І. Фольклористична діяльність М.В. Лисенка / Зоя Іванівна Василенко; АН УРСР. Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М.Т.Рильського. - К.: Наук. думка, 1972. - 186 с. з нот.
4. Лисенко М.В. Про народну пісню і про народність в музиці / М.В. Лисенко; ред., передмова М. Гордійчука. – К.: Мистецтво, 1966. – 68 с
5. Лисенко М.В. Сторінки життя / Микола Лисенко; Літ. Запис Василя Бережиста. – К.: Молодь, 1952. – 110 с.
6. Опанасюк О. П. Інтенціональність у просторі культури: мистецтвознавчий, культурологічний та філософський аспекти: Монографія / О. П. Опанасюк. – Львів : Ліга-Прес, 2013. – 448 с.
7. Старицький М. К біографії Н.В. Лисенка // М. К. Старицький Киевская старина. – 1903. – № 12. – С.441–48

References

1. Arkhimovich L.B., Gordiychuk M. M. (1992) M. Lisenko: zhittya i tvorchist. 3-te vid., dopovn. i pererob. – K.: Muz. Ukraïni, 253 [in Ukraine]
2. Bulat T., Filenko T. (2010) Svit Mikoli Lisenka. Natsionalna identichnist, muzika i politika Ukraïni XIX – pochatku XX stolittya, 408 [in USA]
3. Vasilenko Z.I. (1972) Folkloristichna diyalnist M.V. Lisenka / Zoya Ivanivna Vasilenko; AN URSSR. In-t mistetstvoznavstva, folkloru ta etnografii im. M.T.Ril'skogo. – K.: Nauk. dumka, 186 [in Ukraine]
4. Lisenko M.V.(1966) Pro narodnu pisnyu i pro narodnist v muzitsi; red., peredmovna M. Gordiychuka. – K.: Mistetstvo, 68[in Ukraine]
5. Lisenko M.V. (1952) Storinki zhittya; Lit. Zapis Vasilya Berezhista. – K.: Molod, 110 [in Ukraine].
6. Opanasyuk O. P. (2013) Intentsionalnist u prostori kulturi: mistetstvoznavchiy, kulturologichniy ta filosofskiy aspekti: Monografiya . Lviv : Liga-Pres, 448 [in Ukraine].
7. Staritskiy M. K. (1903) Biografii N.V. Lisenka. Kievskaya starina, № 12. s.441–481 [in Ukraine].

*Михальчук Вадим Володимирович,
кандидат мистецтвознавства, доцент
кафедри мистецтвознавчої експертизи
Національної академії керівних кадрів культури
і мистецтва*

КОМЕРЦІЙНІ БАНКИ ЯК ОРГАНІЗАТОРИ ХУДОЖНІХ ВИСТАВОК В УКРАЇНІ В 2000-і РОКИ

Мета роботи. Встановлення ролі комерційних банків як організаторів художніх виставок в Україні періоду 2000-2009 рр. Даний напрям діяльності банків містить потенціал ефективного, взаємовигідного співробітництва між арт-спільнотою та банківським сектором. Методологія дослідження полягає в застосуванні загального наукового принципу об'єктивності, методів синхронного та діахронного порівняльного аналізу. Вивчення та систематизація наукових публікацій з питань, пов'язаних з темою роботи, поєднується з власним дослідженням інформаційних та публіцистичних видань. Наукова новизна роботи полягає у розкритті основних особливостей активності комерційних банків як організаторів арт-виставок 2000-2009 рр., у визначенні ролі багатьох банків, з цієї точки зору, а також у введенні багатьох нових джерел та фактів у науковий обіг. Висновки. Доведено, що комерційні банки в 2000-2009 рр. організували художні виставки в багатьох регіонах України, різноманітні за якісним складом та кількістю учасників. У цій діяльності брали участь банки не лише з групи найбільших (за розміром регулятивного капіталу та активів), але й з груп середніх та невеликих банків. Комерційні банки в Україні відігравали велику роль як організатори художніх виставок, сприяли збільшенню популярності сотень українських художників, що працювали в даний період. В роботі окреслені напрями подальшої розробки даної теми.

Ключові слова: художня виставка, художник, організатор виставкової діяльності, комерційний банк.

РОЗДІЛ ІІІ. МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ

<i>Сіненко О.О.</i>	Соціалізація студентської молоді засобами аматорського хорового мистецтва.....	132
<i>Сидоровська Є.А.</i>	Ігровий вимір дозвілля: досвід опрацювання проблеми	140

РОЗДІЛ ІV. ХУДОЖНЯ ТВОРЧИСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ ЕСТЕТИКО-МИСТЕЦТВОЗНАВЧОГО АНАЛІЗУ

<i>Побережная Г.И.</i>	Парадигмальні аспекти взаємодії психоаналіза і арт-терапії: проблема якісної класифікації психотипів	149
<i>Афоніна О.С.</i>	Цитування як художній прийом «подвійного кодування» у музичному мистецтві постмодернізму	161
<i>Кравченко А.І.</i>	Значення філософії музичного аналізу у дослідженні камерно-інструментального мистецтва України	172
<i>Каблова Т. Б. Тетєра В. М.</i>	Народна пісня як інтенційна складова у творчості М. Лисенка.....	183
<i>Михальчук В.В.</i>	Комерційні банки як організатори художніх виставок в Україні в 2000-і роки.....	189
<i>Бенюк О.Б.</i>	Постмодерний мистецький експеримент через призму ідей Вольфганга Вельша	201
<i>Сьомкін В.В., Сьомкін Д.С.</i>	Ергодизайн як семантично обумовлена інтеграція дизайну і ергономіки	209
<i>Левко В.І.</i>	Концерт як форма репрезентації музики у соціокультурній системі Західної Європи: етапи становлення	216
<i>Хоролець Л.І.</i>	Художня атмосфера спектаклю	225
<i>Потоцька О.В.</i>	Виконавський аналіз музичного твору як необхідна складова інтерпретаторської діяльності.....	235
<i>Сапфірова Н.М.</i>	Організація виробництва й торговельної діяльності на ювелірній фірмі Й. Маршака	245
<i>Дондик О.І.</i>	Творче переосмислення естрадних жанрово-стильових параметрів в сучасному українському хоровому виконавстві (на прикладі концертної діяльності Академічного камерного хору «Хрещатик»).....	253
<i>Зайцева В.І.</i>	Традиції і пошуки в галузі архітектури українського книжкового мистецтва	261
<i>Богатирьова Ю.М.</i>	Дитяча музика як складова української пісенної естради ..	267
<i>Голуб І.Л.</i>	Художньо-естетичні особливості розвитку українського образотворчого мистецтва та іконопису	274
<i>Шеремет В.В.</i>	Народно-інструментальне мистецтво Північно-Причорноморського краю у культурологічних та краєзнавчих джерелах	282

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ, ТЕОРІЇ
ТА ПРАКТИКИ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ

TOPICAL PROBLEMS OF HISTORY, THEORY
AND PRACTICE OF ARTISTIC CULTURE

Збірник наукових праць

Journal

Випуск XXXVII

Редактор	<i>О. В. Годз</i>
Редагування англomовних анотацій і транслітерації	<i>Т. С. Рева</i>
Комп'ютерна верстка	<i>Т. В. Кравченко</i>

Адреса редакції

01015, м. Київ, вул. Лаврська, 9, корп. 11, кім. 204; тел.: (044) 280-
21-93, e-mail: nauka@dakkkim.edu.ua

Підписано до друку 31.10.2016. Формат 60x84 ¹/₁₆.
Папір др. апарат. Друк офсетний. Ум.-друк. арк.
24,87. Облік.-вид. арк 28,92. Наклад 300 прим.

Видавництво «Міленіум»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовлювачів,
розповсюджувачів видавничої продукції
ДК№ 535 від 19.07.2001 р.

м. Київ, вул. Фрунзе, 62-в, тел./факс (044) 501-52-49

E-mail: info@millennium.net.ua
www.millennium.net.ua